

ПРЕДИСЛОВІЕ

Любезниі мои единородниѣ.

Богъ сесилный кѣто създаде сичко-то щото съ очите си виждами и невиждами, наиподыря направи и человекѣка и шкраси го съ драгоценны дарове, съ разумъ сирѣчь и слободнѣ волѣж, съ които го въздигна надъ сичките си твари безумны, които му предаде да му слугувать, а той да имъ бѣде господарь; тва пакъ сичкото стори Богъ съ человекѣка само зада му покаже благость тѣж си, чи го сирѣчь убыча и иска да му бѣде подобень. — Богъ даде на человекѣка разумъ, за да бѣде мѣдъръ и на Бога да почива, да сичкото, щото чуй види и помысли, да го добръ рассѣди и сяко средство да употреби за да му познаи силѣтѣж, каква е, пакъ така да може да разликова доброто ꙗзлото, истинното ꙗзлъжливото, правото ꙗзкривото, полезното ꙗзвредоносното и пр. а слободнѣ волѣж му даде за да бѣде истинныи господарь на себе си и на сичко то, що то е Богъ направиль и нему предаль, да може самъ ꙗзсебе си да направи сичко то, за кое то разумать каже: добро е, а да може, кѣто господарь на себе си, да стои на сре-